kui seäl Maal se Peuuk olli, ja hakkasid Kojo pole minnema. Kui nemmad Omajale said, wöttis üks nende seast omma Kotti-Su lahti, ja leidis omma Rahha, se olli temma Kotti-Suusse seutud. Ta räkis sedda omma Wendadele, ja nemmad ehmatasid keik wägga ärra, nenda, et nende Südda löi wärrisema, ja ütlesid: Mikspärrast on Jummal meile sedda teinud?

§. 275. Nemmad said Kojo, ja räkisid omma Issa Israeli ette, keik mis neile Egiptusse-Maal olli sündinud ja tehtud, ja et üks neist olli piddand Wangiks siñna järrele jäma, senni kui nende norem Wend nende Seltsis siñna lähheks. Ja se sündis, kui nemmad ommad Kottid tühhendasid, siis leiti iggaühhe Rahha, Kukkruga temma Kotti-Suust: se teggi neile ja nende Issale hopis suurt Kartust; ja Israel ütles: Teie tete mind minna Lastest lahti; Josep ei olle ennam; Simeon ei olle ka ennam ollemas; je Penjamini tahhate weel weel ärrawotta: keik se tulleb minno peäle!

§. 276. Ta keigewannem Poeg Ruben astus ta ette ja ütles: Surreta kaks minno Poegadest, kui minna tedda so jure ei to; anna tedda minno Holeks ja minna toon temma so jure taggasi. Agga Jakob ehk Israel ei woinud sedda kuuldagi, waid ütles: Penjamin ei pea mitte teie kasa minnema; sest temma Wend on jo surnud, ja temma on üksi üllejänud (Raeli Poegadest §. 231.); kui temmale nüüd Willetsus juhtuks selle pikka Tee peäl, siis sadate teie minno hallid Juuksed Murrega Hauda!

§. 277. Nenda se jäi siis essiti; agga Nälg olli kange seäl Maal, ja kussagi ei olnud

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1781, lk. 19